

Áfra János

A KÉRŐ

Újholdkor végy magadhoz téglát
vagy más porhanyós vörös követ,
hasíts le belőle két ökölnyi darabot,
majd mozsárban törd apróra őket.
Hosszú, körkörös mozdulatokkal
porlaszd el, s a színt egy tyúktojás
sárgájával keverd össze, csepegtess
hozzá háromkörtynyi disznósírt
a szádból, vonulj el a vízezéshez,
vetközz meztelenre, és tested
százhusz percre engedd tisztulni
az örökmozgó sziklaszéli vízsugarban.
Szárítkozz meg, aztán a víz fel-
színét figyelve a kapcsolódás jelét
mázold melleidre. Engedd dolgozni
a mozdulatok ösztönét. Vörösbe
mártva kezed, gyorsan formáld
a szent növény szimmetrikus íveit.
Majd a nap felé fordítva arcod
és mellkasod, szárítsd meg tested
ábráját, égjen bőrödre a festék,
hogy mikor fekélyes sebeidhez érsz,
a fertőzés veszélyével együtt
vállalni tudd a kint is, és amikor
minden szín lekopott rólad,
látni lehessen, legnagyobb szerved,
a bőröd hol nem pirította szét
a nap. Az eljövő hámos barnaság
háttérül szolgál majd az ábrának,
amit újra meg kell erősítened.
A következő újhold éjjelén
ismét érlelj szeretetet téglá-
poros oldatban, s fessd át más-
nap a világosabb bőrrészeket,

szárítsd úgy, ahogy elsőre tetted.
Addig ismételd így, amíg a követ-
kező év reggeleinek egyikén a ki-
szemelt férfi meg nem kéri kezéd.

Ambroozia, 2015/4.